

niki Cerkve nočejo naravnost in jasno spregovoriti, čeprav zagotovo niso niti tako slepi niti tako neumni, da ne bi vedeli, za kaj v resnici gre? Domnevam, da iz podobnega vzroka kot politiki - nočejo drezati v občutljivo in bolečo točko, da se ne bi zamerili svojim vernikom. Kajti tudi "verni" starši vzgajajo svoje otroke enako ali podobno kot ateistični (razvajajo jih, jim vse dovolijo, se izogibajo telesnih kazni), zato se otroci tako enih kot drugih, razen izjem, med seboj ne razlikujejo.

Toda resnici bo enkrat treba pogledati v oči ter javno in jasno spregovoriti o pravih vzrokih tega nezavidljivega stanja na področju vzgoje, sicer se bodo problemi samo še zaostrovali, nasilja bo vedno več in tudi umori se bodo še dogajali.

Franč Bešter, Zg. Besnica

Pismo Aleksandru Jančarju

Dne 11. julija 2003 je novinar Vili Einspieler v *Delu* objavil članek z naslovom "Mlinarjev Janez ne skriva grobišča".

Gospod Aleksander Jančar, v izjavah g. Viliju Einspielerju izražate dvom o obstoju grobišč na vašem kupljenem graščinskem posestvu! Enak dvom je izrazil tudi vaš dober znanec celjski župan g. Bojan Šrot (ki je sedaj pri svojih 40 letih vstopil v članstvo Zveze borcev) za teharska grobišča, kjer je sedaj vadišče golfa. Taki dvomi se ne pojavljajo naključno, temveč so posledica pritiskov krivcev tistih dejanj, ki jih je prejšnji predsednik RS g. Milan Kučan označil kot "zločin je zločin".

Fizično in verbalno prikrivanje grobišč je v bistvu nadaljevanje izvrševanja ukaza ministra za notranje zadeve nekdanje LRS Zorana Poliča iz let 1945 in 1947, da je treba grobove pobitih žrtev zravnati z zemljo in sledi zabrisati. Takšna dejanja prikrivanja so se materialno in politično nagrajevala. Novi zakon o grobiščih sedaj dejanja prikrivanja sankcionira kot prekršek in predvideva denarno ali zaporno kazen.

Takšni dvomi so se začeli pojavljati v nemški javnosti o obstoju ne-

mških koncentracijskih taborišč, ki so jih bili postavljali nemški nacisti.

Lansko leto, ko ste se nenapovedano pojavili pri meni doma, ste me prosili za mnenje o teh grobiščih in kje se nahajajo na vašem kupljenem posestvu. Jaz vas nisem poznal, šele ko ste se predstavili, sva ugotovila, čigavi ste. Natančno sem vam obrazložil lokacijo štirih grobišč, vam povedal, da so s parcelnimi številkami zavedena v občinski odlok in da novi zakon v pripravi predvideva poddržavljenje takih zemljišč z grobišči in dostop do njih. Rekli ste mi, da boste sami postavili spomenike in omogočili ljudem, da bodo lahko prišli do teh grobov. Sam sem vse to odsvetoval, posebej še, če nameravate imeti v graščini svoj dom in otroke. Rekel sem vam tudi, da od vlade zahtevajte prekop žrtev in s tem razbremenite svojo posest hipoteke zločinov.

Po enournem nedokončanem razgovoru ste nenadoma odšli. Mislil sem vam še povedati, da je bila graščina del taborišča Teharje, kjer sta oznovska elita in komandni kader taborišča ob popivanju posiljevala ženske, pripeljane iz taborišča, nato pa jih dala pobiti stražarjem in zakopati ob grmovju in drevesih jugovzhodnega in jugozahodnega roba, sedaj večjega platoja, tam, kjer so bili pobiti in zakopani hrvaški begunci, pred tem zajeti in zaprti v kletih sedanje KS Teharje. Tam, kjer ste udornine treh velikih grobišč poravnali z zemljo, prek njih postavili zaščitno ograjo in ob njej posadili okrasno grmičevje.

Na prostoru, kjer imate zastekljen razstavljeni prostor za svoje športne mercedese, pa ni grobišč. Za vsebino dogajanj v vinski kleti, vkopani v zemljo na vašem dvorišču, in v kleti pod samo graščinsko stavbo po 9.5.1945 pa povprašajte g. Severja, upokojenega novinarja in nekdanjega lastnika časnika *Nova doba*.

Čudi me, ker ste pri svojih 40 letih tako bogati, da ste kupili del nekdanjega teharskega taborišča z grobišči vred, saj je čas že pokazal pravo resnico; obrobje vašega graščinskega dvorišča, kjer niste sondirali, ampak samo zravnali z zemljo, pa skriva dejstva. Le kdo vam je svetoval tak nakup?

Janez Črnež, Celje